

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1927-1929 : Ep. L
45 - 122

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka Sunne 4/11 1929.

Kära, älskade!

"Rätt mycket sprö du, kommg,
men jag dig noara vill, att---
nat, det har jag aldrig kunnat
ordinera annat än i högsta nöd-
fall. I alla fall skall jag säga,
att jag äter allt möjligt utom smörkt
kött och fläsk. Fiskbullar behövs
inte. När jag kommer till Stockholm
kan jag ju få sparrisomelett och te.

till Kvallsvard. Jag äter helst kumpas.
Så tar jag med mig kafffrö och skall
be Augusta koka mig en kopp varje
morgon. Jag har fått så mycket
massage nu, att jag tänker för-
söka vila mig under första ve-
kan åtminstone. Kommer stället
tillbaka, så får vi väl sedan träf-
fa några andra arrangemang.

Skall jag säga vad jag tycker,
jo, jag ämnade inte stanna längre
i Stockholm än till den tiande de-
cember, jämt en månad. Jag äm-
nar resa ifrån både Skoldag och
akademiska utredning. Tycker du
inte, att jag gör rätt i detta, som
håller mig litet undan ett år?

Desutom tror jag nog, att jag bör
akta mig för så stora tillställningar
i år. Och så är det så ansträngande
att komma hem då december med
julklappar, post över hela skrivbordet,
främsande i huset och allt julfir-
randet. Jag vill gärna i år ta det
litet vilansitt och förståeligt. Vi kan
skulle få det lugnare i Stockholm och så
om jag inte blir så utfäst på slutet.
Och du får säga för dina julklap-
par i fred och ro. Tycker du inte
detta är en god idé?

Jag tycker Ellen Wägners måtte
vara lycklig. Hon har verkligen
skrivit en bra bok, som förtjänar
allt beröm den får. Jag skall visst

Detta förr för jag väl glömma och följande
 att jag i kyrkans här följde ut utaf öfver
 taf. Det här är väl öfver, men denna var nog
 acceptering och hade varit på konserter hela da-
 gen i går, och har väl gått och ångestigt ut
 den operationen på länge, och kan inte men
 konserter utgående till, men vi hade väl
 på gån det för jag följde ut utaf öfver
 på gån det för jag följde ut utaf öfver

ta den med mig. Marikas lovade
 så bra i början, men tyckes urkarta
 till en vanlig resebeskrivning. Hon
 berättar så snällt och bra om Mariska,
 men hon vet inte, att så där ser det ut
 överallt i österlandet, samma hatiker,
 samma bestäder, samma spårmän,
 samma nöjen, därför blir hennes bok ett
 upprepande av vad andra sagt före henne.
 Skriften på din skrivmaskin är ju
 bra och på operan är nog gjest.
 Förlåt att jag skriver ett så kort brev,
 jag är just litet litet trött. Efter att
 ha gnott hela dagen med en liten skriv,
 som jag lovat samfundet för Unions säng.

Jag glömlen mig utaf i ett och snart vara
 hos dig - Din blivna